

Nazwa	Embodied Communication (wybieralny, #JiD)
Kierunek	kognitywistyka
Semestr	zimowy
Język zajęć	angielski
Wymagania wstępne	Ukończony kurs: Language and Cognition; elementarna wiedza o funkcjonalnej organizacji mózgu;
Punkty ECTS	4 ECTS
Zamiast wprowadzenia	
Skrócony opis	<p>We współczesnej kognitywistyce i teorii komunikacji panuje przekonanie, że ludzka komunikacja nie ogranicza się do werbalnego transferu abstrakcyjnych informacji. W faktycznych, codziennych działaniach komunikacyjnych wykorzystujemy nasze ciało (gesty, spojrzenie, postawę ciała, mimikę itp.) by przekazywać informacje, wpływać na zachowania innych, wyrażać emocje lub oznaczać relacje społeczne. Ruchy rąk (gesty) pozwalają np. określić rozmiar czy kształt obiektu, gest wskazania lub kierunek spojrzenia są w stanie nakierować uwagę rozmówcy na określony obiekt lub działanie, wyraz twarzy pozwala nadać emocjonalnego wyrazu naszym działaniom, dystans od rozmówcy wyraża zażyłość pomiędzy rozmawiającymi. Dodatkowo, komunikacja ucieleśniona zazwyczaj towarzyszy komunikacji językowej-werbalnej i w takim kontekście powinna być też rozpatrywana. W trakcie konwersatorium będziemy:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Będziemy omawiać i analizować te i inne przykłady multimodalnej ucieleśnionej komunikacji; • podejmiemy próbę empirycznego zbadania komunikacji ucieleśnionej (ze szczególnym uwzględnieniem gestów). • spróbujemy komunikować się ograniczając środki werbalne na rzecz form ucieleśnionych.
Tematy	<p>I. Część teoretyczna: przedyskutujemy (na podstawie wybranych tekstów) następujące zagadnienia</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Po co się komunikujemy? Współdzielenie informacji, koordynacja działań, wyrażanie emocji, nawiązywanie stosunków społecznych. 2. Formy komunikacji ucieleśnionej: między spojrzeniem (<i>gaze</i>) a gestem. 3. Język naturalny a komunikacja ucieleśniona: redundancja, komplementarność, konkurencyjność? 4. Komunikacja z perspektywy ewolucyjnej: czy wszystko zaczęło się od gestu? 5. Neurobiologiczne podstawy ucieleśnionej komunikacji. 6. Komunikacja ucieleśniona z punktu widzenia psychologii rozwojowej. 7. Co kryje się w gestach: charakterystyka i typologia gestów ze szczególnym uwzględnieniem: symbolicznych (język migowy), ikonicznych (np. pantomima) i wskaźnikowych.

	8. Jak empirycznie badać gesty i inne ucieleśnione formy przekazu? Rejestracja, analiza, interpretacja, wnioski. 9. Jak wygląda efektywność komunikacji ucieleśnionej? II. Część praktyczna: 1. Wykorzystanie dostępnej aparatury do rejestrowania komunikacji ucieleśnionej (gestów, ruchów ciała, spojrzenia) w badaniach nad komunikacją ucieleśnioną 2. Analiza zarejestrowanych rzeczywistych działań komunikacyjnych. 3. Przekaz informacji z wykorzystaniem ucieleśnionych form komunikacji wraz z oceną efektywności.		
Literatura	1. Kendon, A. (2004). <i>Gesture. Visible action as utterance</i> . Cambridge: Cambridge University Press. 2. Kendon, A. (2007). Some topics in gesture studies. In Esposito, A., Bratanic, M., Keller, E., and Marinaro, M., editors, <i>Fundamentals of verbal and nonverbal communication and the biometric issue</i> , Amsterdam: IOS Press, 3-19. 3. Kita, S., Van Gijn, I., & Van der Hulst, H. (1998). Movement phases in signs and co-speech gestures, and their transcription by human coders. In Wachsmuth, I. and Fröhlich, M., editors, <i>Gesture and Sign Language in Human-Computer interaction</i> . Berlin: Springer, 23-35. 4. Mondada, L. (2016). Challenges of multimodality: Language and body in social interaction. <i>Journal of Sociolinguistics</i> , 20(3), 336-366. 5. Mueller, C. (2018). Gesture and Sign: Cataclysmic Break or Dynamic Relations? <i>Frontiers in Psychology</i> 9:1651. 6. Tomasello, M. (2008). <i>Origins of Human Communication</i> . Cambridge, MA: The MIT Press. 7. Wagner, P., Malisz, Z., & Kopp, S. (2014). Gesture and speech in interaction: An overview. <i>Speech Communication</i> 57, 209–232. 8. Zlatev, J., Wacewicz, S., Żywicznyński, P., & Van de Weijer, J. (2017). Multimodal-first or pantomime-first? Communicating events through pantomime with and without vocalization. <i>Interaction Studies</i> 18:3, 465–488.		
Efekty uczenia się		Forma weryfikacji	
wiedza	1. Student zna wybrane formy ucieleśnionej komunikacji i charakteryzuje je w kategoriach systemów i zasobów semiotycznych; zna kluczowe dla analizy komunikacji typologie i podziały form ucieleśnionej komunikacji.	Udział w dyskusji nad tekstami; ocena analizy działań komunikacyjnych	K_W02, K_W07
	2. Student zna ewolucyjne, rozwojowe i neurobiologiczne wyjaśnienia ucieleśnionych działań komunikacyjnych.	Udział w dyskusji nad tekstami;	K_W06, K_W10
	3. Student zna aktualny stan badań nad komunikacją ucieleśnioną, ze szczególnym uwzględnieniem badań nad (szeroko rozumianymi) gestami (<i>Gesture studies</i>);	Udział w dyskusji nad tekstami; ocena projektu badania empirycznego	K_W02, K_W06, K_W09
	4. Student zna relację pomiędzy językiem naturalnym a ucieleśnionymi formami komunikacji.	Udział w dyskusji nad tekstami;	K_W04, K_W07
umiejętności	1. Student potrafi zanalizować, omówić i przedyskutować teksty w języku angielskim	Udział w dyskusji nad tekstami;	K_U03, K_U09, K_U10
	2. Student potrafi opisać i dokonać analizy strukturalnej i znaczeniowej komunikatu obejmującego ucieleśnioną aktywność komunikacyjną (gesty, mimikę, postawę ciała)	Ocena analizy działań komunikacyjnych ; ocena projektu badania empirycznego	K_U04

	3. Student potrafi zaprojektować i przeprowadzić proste badanie empiryczne ucieleśnionej aktywności komunikacyjnej z wykorzystaniem dostępnej aparatury; potrafi sformułować wnioski	Ocena analizy działań komunikacyjnych ; ocena projektu badania empirycznego	K_U02, K_U06
	4. Student potrafi zaprojektować efektywny informacyjnie komunikat z wykorzystaniem niewerbalnych środków komunikacji.	Ocena udziału w „dniu komunikacji ucieleśnionej”	K_U09
Kompetencje społeczne	1. Student jest świadomy zróżnicowanej wartości dostępnych powszechnie informacji dotyczących ucieleśnionej komunikacji		K_K01,
	2. Student jest gotów do wykorzystywania zdobytej wiedzy i umiejętności w		
	3.		
Wymogi na zaliczenie	1. Aktywne uczestnictwo w konwersatorium; 2. zaprojektowanie i przeprowadzenie badania komunikacji ucieleśnionej (w grupie); 3. aktywne uczestnictwo w „dniu komunikacji ucieleśnionej” – specjalnych zajęciach, w trakcie których grupy studenckie ograniczają komunikację werbalną na rzecz ucieleśnionej		
Prowadzący/koordynator kursu	Dr hab. Piotr Konderak		